

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku zapadłego w trybie art. 387 kpk na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz podjętych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy ustalono, że oskarżony R. K. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa znęcania się fizycznego i psychicznego nad pozostającą z nim we wspólnym pożyciu A. B.. Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 207 § 1 kk. Przestępstwo to zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Przestępstwo określone w przepisie art.207 § 1 kk może być popełnione umyślnie i w zasadzie z zamiarem bezpośrednim. Wskazuje na to zamię intencjonalne "znęca się", charakteryzujące szczególne nastawienie sprawcy. Pojęciowo „znęcanie” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowania złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności godzących w dobra osobiste osoby pokrzywdzonej. Wymierzając karę oskarżonemu sąd wziął pod uwagę ustalone okoliczności przedmiotowe oraz podmiotowe przypisanego mu czynu jak również wysokość zagrożenia ustawowego karą . Oskarżony R. K. stosował przemoc oraz psychicznie poniżał pokrzywdzoną A. B. przez okres 3 miesięcy. Zachowywał się dość brutalnie. Podczas awantury w dniu 02 stycznia 2017 r kopał leżącą pokrzywdzoną w brzuch. Jak wynika z opisu pokrzywdzonej wszczynał awantury niemalże codziennie , przeważnie w godzinach nocnych gdy wracał do domu. Tym samym uniemożliwiał pokrzywdzonej i innym domownikom spokojny sen. Zdarzało się przy tym , że był pod działaniem alkoholu. Agresji oskarżonego nie powstrzymywała obecność pozostałych domowników w tym małego dziecka . W następstwie bicia A. B. doznawała obrażeń ciała, cierpiała również psychicznie będąc przez sprawcę poniżana słownie i zastraszana. Zauważyć należy , że przypisanego mu przestępstwa R. K. dopuścił się krótko po tym jak został zwolniony z zakładu karnego, gdzie odbywał karę w innej sprawie. Z akt wynika ,że zakład opuścił w dniu 06 maja 2016r (k.66v). Na niekorzyść oskarżonego działa również jego wielokrotna karalność za przestępstwa i odbywanie kar pozbawienia wolności (k. 58-59). Aprobując porozumienie zawarte między stronami sąd wymierzył R. K. z mocy art.207 § 1 kk karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd nie miał również wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu polegającego na znieważaniu funkcjonariuszy Policji M. R. i M. J. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych. Przestępstwo to zostało właściwie zakwalifikowane przez oskarżyciela jako występki z art.226 § 1 kk zagrożony karą grzywny , ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. W dniu 02 stycznia 2017 r po wejściu funkcjonariuszy Policji do mieszkania D. B. pobudzony i agresywny R. K. bez powodu wyzywał policjantów słowami wulgarnymi. Nie uspokoił się mimo wezwań funkcjonariuszy do zachowania zgodnego z prawem. Z ust oskarżonego padło wiele słów obelżywych. Zachowaniem swym godził w autorytet instytucji jaką jest Policja oraz godność osobistą pokrzywdzonych funkcjonariuszy. R. K. przyznał ,że przed zdarzeniem spożywał alkohol w postaci dwóch piw (k.68).W. karę wzięto pod uwagę dotychczasową karalność oskarżonego w tym za przestępstwa z art.226 § 1 kk (k.83-84). Zatwierdzając ugodę procesową zawartą między stronami sąd wymierzył oskarżonemu z mocy art. 226 § 1 kk karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Podobnie uznano winę R. K. odnośnie zastosowania przemocy wobec funkcjonariusza Policji M. R. w celu zmuszenia go do zaniechania prawnej czynności służbowej polegającej na zatrzymaniu oskarżonego w następstwie czego spowodował u wymienionego funkcjonariusza obrażenia naruszające czynności narządu ciała na czas poniżej 7 dni. Przestępstwo to zakwalifikowano jako występki z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 224 § 2 kk w zb. z art.157 § 2 kk w zw. z art.11 § 2 kk. Należy podkreślić ,że zgodnie z zeznaniami świadków oskarżony wyrwał się policjantom i za wszelką cenę chciał udaremnić swoje zatrzymanie. W pewnym momencie znieacka uderzył głową w twarz policjanta M. R. powodując u niego niewielką ranę i złamanie kości nosa bez przemieszczenia (opinia sądu lekarska k.94). Działaniem swym oskarżony naraził pokrzywdzonego policjanta na ból fizyczny. Wymierzając karę wzięto pod uwagę karalność oskarżonego. Z mocy art. 224 § 2 kk w zw. z zw. z art.224 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk przewidującego karę

najsurowszą wymierzono oskarżonemu za to przestępstwo uzgodnioną między stronami karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie sądu orzeczone kary jednostkowe stanowią właściwą dolegliwość dla oskarżonego zważywszy na umyślny charakter przypisanych mu czynów i znaczny stopień społecznej ich społecznej szkodliwości. Należy podkreślić, że oskarżony wyraził zgodę na skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kar w takiej wysokości .

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego również uzgodnioną przez strony karę łączną roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną sąd wziął pod uwagę związek istniejący między przypisanymi oskarżonemu przestępstwami oraz tożsame dobra prawne w które godziły zachowania R. K. . Niewątpliwie między poszczególnymi przestępstwami istnieje związek czasowy , natomiast godziły one w dobra różnych osób.

Na podstawie art.63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 02 stycznia 2017 r godz. 05.40.

O kosztach obrony świadczonej oskarżonemu z urzędu orzeczono w pkt VI wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono w pkt VII wyroku na podstawie powołanych tam przepisów zwalniając oskarżonego z obowiązku ich ponoszenia. R. K. nie posiada źródła dochodu ani składników majątkowych pozwalających na opłacenie tych kosztów. .

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...);

- (...)

P.,(...)